

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20973

гр. София, 18.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
закрито заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

като разгледа дело номер **2710** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.161 във връзка с чл. 213а, ал. 3, предл. първо от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
С Решение № 18609/02.10.2024 г., АССГ, Второ отделение, 38-ми състав, постановено по адм. дело № 2710 по описа на 2023 г. е отхвърлил жалбата на Сдружение „АЗ МУЗЕЯ“ срещу Решение № РС-14-(1) от 11.01.2023 г. на председателя на Патентното ведомство, както и срещу Решение № РС-13-(1) от 11.01.2023 г. на председателя на Патентното ведомство в оспорената му част.
На 24.10.2024 г. е заведена касационна жалба, вх. № 29065 от страна на Сдружение „АЗ МУЗЕЯ“, представлявано от управителя П. Б., чрез адв. Й. П.. С Разпореждане от 25.11.2024 г. съдът е указал на жалбоподателя в 7-дневен срок от съобщението да представи документ за платена държавна такса от 370 лева по сметката на ВАС. На 27.12.2024 г. в деловодството на АССГ е входирана молба от Сдружение „АЗ МУЗЕЯ“ във връзка с дадените от съда указания и представяне на доказателства за заплатена държавна такса. С Разпореждане № 2053/28.02.2025 г. ВАС, Седмо отделение, постановено по адм. дело № 2152 по описа за 2025 г., е оставена без разглеждане жалбата на Сдружение „АЗ МУЗЕЯ“ срещу Решение № 18609/02.10.2024 г., АССГ, Второ отделение, 38-ми състав, постановено по адм. дело № 2710 по описа на 2023 г. ВАС е приел, че касационната жалба е просрочена, за което е изложил следните мотиви: решение по адм. дело № 2710 по описа на 2023 г. на АССГ е надлежно съобщено на сдружението-жалбоподател, на посочения в първоначалната жалба съдебен адрес за призоваване, на дата 08.10.2024 г. От този момент е започнал да тече и визирият в нормата на чл. 211, ал. 1 АПК преклузивен 14-дневен срок за оспорване на съдебния акт, който в случая е изтекъл на 22.10.2024 г. – вторник, присъствен ден. Отбелязано е, че касационната жалба е постъпила в АССГ по електронен път чрез системата за сигурно електронно връчване на 24.10.2024 г., като отразената в подписания с електронен подпис електронен документ дата на изпращане е 23.10.2024 г. – извън регламентирания в закона и указан от съда срок за упражняване правото на оспорване. Съобщението за разпореждането е връчено на оспорващия на 10.03.2025 г. чрез адв. М., колега в кантора.

На 17.03.2025 г. чрез системата за електронно връчване е постъпила молба от Сдружение „АЗ МУЗЕЯ“ с искане за възстановяване на сроковете съгласно чл. 161, ал. 1 АПК поради особени непредвидени обстоятелства. Действително, съобщението за постановеното разпореждане е получено на 08.10.2024 г. от адв. В. М., която има кантора на същия ет. 2 на адрес – [населено място], [улица], но кантората на адв. М. и тази на адв. П. са две различни самостоятелни помещения. Върху полученото съобщение от адв. М., с нейния почерк е записана дата „10.10.2024 г.“ Посочено е, че на тази дата съобщението е предадено на адв. П.. С тези аргументи е поискано възстановяване на срока в съответствие с принципите на правовата държава и гарантиране на ефективен достъп до правосъдие.

Ответникът – председателят на Патентното ведомство, е представил писмен отговор във връзка с искането за възстановяване на срока, като е посочил, че не е налице особено непредвидено обстоятелство. Смята, че правната логика на чл. 161, ал. 1 АПК предполага случването на събитие, което обективно да възпрепятства страната от извършване на конкретни действия или житейска ситуация, при която по независещи от страната причини, тя е пропуснала да изпълни в срок дадените ѝ указания. Настоящият случай не попада в горните хипотези.

Заинтересованата страна – T. kreives, чрез адв. Т., смята, че не са налице особени непредвидени обстоятелства по смисъла на чл. 161, ал. 1 АПК и намира искането за неоснователно.

Предмет на разглеждане на настоящото определение е искане за възстановяване на срок за обжалване, поради наличие на особени непредвидени обстоятелства, които не са могли да бъдат преодоленни.

Молбата от адв. П., процесуален представител на сдружение „АЗ МУЗЕЯ“ от 17.03.2025 г., представляваща искане за възстановяване на срока за касационно оспорване, е процесуално допустима – чл. 161, ал. 1 АПК, но е неоснователна предвид наведените доводи и лисата на каквито и да е доказателства във връзка с искането.

Съгласно разпоредбата на чл. 161, ал. 1 АПК възстановяване на срок може да бъде поискано, ако пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства или на поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение. В случая не е налице нито една от предпоставките за възстановяване на срока.

В АПК няма дефиниция за това кои обстоятелства са „особено непредвидени“ по смисъла на чл. 161, ал. 1 АПК. В съдебната практика е прието, че това са обстоятелства, които лишават страната обективно от възможността да осъществи съответното процесуално право; такива, поради които лицето да е било в ситуация на обективна невъзможност в срок да извърши съответното действие и са довели до физическа невъзможност да предприеме действия; че се дължат на външна причина, каквито са случайните и непреодолими събития. По конкретния казус, решение по адм. дело № 2710 по описа на 2023 г. на АССГ е надлежно съобщено на сдружението-жалбоподател, на посочения в първоначалната жалба съдебен адрес за призоваване, на дата 08.10.2024 г., като съобщението е получено от адв. М. със задължение за предаване на същото. От този момент е започнал да тече и визираният в нормата на чл. 211, ал. 1 АПК преклузивен 14-дневен срок за оспорване на съдебния акт, който в случая е изтекъл на 22.10.2024 г. – вторник, присъствен ден, поради което подадената на 23.10.2024 г. касационна жалба се явява действително просрочена. Настоящият съдебен състав намира, че между адв. М. и адв. П. (дори и да не са адвокатски сътрудници) вероятно има установена практика единият колега да получава кореспонденцията, когато другият отсъства, именно с цел навременно уведомяване. Този извод се подкрепя от останалите съобщения, връчени също на адв. М. – на 27.06.2023г., 30.06.2023г., 18.03.2024г. като във всички тя у приела връчването, легитимирайки се като колега в кантората. Освен това, погрешното отразяване на датата на получаване, волно или неволно, е субективно действие, а не

особено непредвидено обстоятелство или поведение на администрацията, въвело оспорващия в заблуждение. Нещо повече, става дума за адвокат – професионалист, който е наясно с важността на конкретното брое на срокове. Адвокат П., освен това, е имал обективната възможност да провери датата на връчване като извърши справка в съда и по този начин избегне просрочването на касационната жалба.

При преглед на развилото се пред две съдебни инстанции производство, прави впечатление, че всички призовки и съобщения са с един и същи адрес, получавани от адв. М. в качеството и на „колега от кантората“, а не лично от адв. П.. Всички процесуални действия, включително такива с преклузивни срокове, са били извършени в съответните срокове от адв. П., с изключение на подаването на касационна жалба. Предвид изложеното, съдът приема, че не се доказва настъпило случайно или непреодолимо събитие, предпоставка за възстановяване на срока. Не са налице особени непредвидени обстоятелства, които да са възпрепятствали Сдружение „АЗ МУЗЕЯ“, чрез адв. П., да спази срока за депозиране на касационна жалба, поради което искането следва да се отхвърли, на основание чл. 213, ал. 3 и чл. 161, ал. 1 АПК.

Предвид изложеното, Административен съд София – град, Второ отделение, 38 – ми състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Сдружение „АЗ МУЗЕЯ“ за възстановяване на срока за касационно обжалване на Решение № 18609/02.10.2024 г., АССГ, Второ отделение, 38-ми състав, постановено по адм. дело № 2710 по описа на 2023 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: